PUBLISHED AND DISTRIBUTED UNDER PERMIT (No. 865) AUTHORIZED BY THE ACT OF OCTOBER 6, 1917, ON FILE AT THE POST OFFICE OF NEW YORK, N. Y. By Order of the President, A. S. Burleson, P. M. Gen.

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah.
Velja za celo leto..... $5.00
Za pol leta..... 3.00
Za New York celo leto.... 6.00
Za inozemstvo celo leto.... 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The Largest Slovenian Daily in the United States
Issued every day except Sundays and legal Holidays
75,000 Readers

TELEFON: 2876 CORTLANDT — Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. — TELEFON: 4687 CORTLANDT

NO. 27. — ŠTEV. 27. — NEW YORK, MONDAY, FEBRUARY 2, 1920. — PONDELJEK, 2. FEBRUARJA, 1920. — VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII

MANIFESTACIJA NEWYORŠKIH JUGOSLOVANOV. KONCERT JE PRESEGEL VSA PRIČAKOVANJA.

VELIKA DVORANA YORKVILLE CASINO POLNA DO ZADNJEGA KOTIČKA. — NAVZOČIH JE BILO NAD SEDEMSTO OSEB, JUGOSLOVANOV TER ZASTOPNIKOV DRUGIH NARODOV. — MEDSEBOJNA VZAJEMNOST JE SLAVILA USPEHE. PRIREDITEV NI BILA NAVADNA VESELICA, PAČ PA UMETNIŠKI VEČER.

Sledeč glasovom iz domovine, milim prošnjam stradujočih jugoslovanskih otrok in zapovedi svojega srca so se newyorški Jugoslovani znova zavedli svoje naloge ter priredili koncert in veselico, ki je presegala vse dosedanje naše skupne prireditve.

V Greater New Yorku je enointrideset jugoslovanskih podpornih, političnih in zabavnih društev.

Vsa ta društva so se združila, osnovala centralni odbor, ki je imel čez glavo dela in polne roke opravka, da je bil kos ogromni nalogi. Vsi brez razlike, Slovenci, Srbi in Hrvati so napeli vse svoje moči ter omogočili, da je bila prireditev uspešna in sijajna.

Moderna, prostorna dvorana je bila mahoma polna. Skoraj vsi sedeži, čeravno precej dragi, so bili razprodani že v naprej. Če smo šteli prav, je bilo vsega skupaj nad sedemsto oseb. Rajši več kot pa manj.

Prvi tribut je veljal Ameriki. Dali so ga ji jugoslovanski otroci, štiri, pet in šest let stari, s tem, da so zapeli ameriško himno. Vse priznanje malčkom in njihovi temeljiti učiteljici Miss Frances Lutršek.

Potem je nastopil baritonist Zaninovič, splošnoznan mojstrski pevec in zapel par pesmi tako kot jih zna edinole on.

Mešani zbor "Slavca" je bil kot ponavadi izvrsten, istotako tudi "Domovina", ki je zapela nebeško lepe pesem "Dobro jutro".

Da je prišel program do tako velike veljave, je gotovo pripomogel v veliki meri pianist Mr. Gordon Hampson z dvema težkima skladbama.

Najboljši je bil pa brez dvoma kvartet, gospodje Ribič, Mladineo, Trošt in Adamič. Vsi štirje so dovršeni pevci, ki bi delali čast vsaki koncertni dvorani in bi zadostili še tako kapricijozno poslušalstvo.

Tamburašice so zaigrale tri pesmi, precizno, kakor vedno.

Naravnost očarala nas pa je gospodična Elizabeth Čagran s svojim zvonkim sopranom. Mlada je še sicer, toda pevka, da ji je med nami težko najti enako.

Srbsko pevsko društvo "Gusle" je briljiralo v svoji pesmi "Osu se nebo zvezdama". Malo je sicer po številu, toda glasovi so izvežbani, in sopranu je le malo kdo kos.

Glede gospoda Blaževiča bi ne bilo umestno izgubljati besed. On je mojster, in si lahko vsi štejemo v čast, da imamo takega baritonista v svoji sredi.

Predzadnja točka programa.

Pred zagrinjalo stopi umetnica Avgusta Danilova ter izreče nesmrtno Gregorčičevo pesem: "Naš dom". Kot kladivo na jeklo so padale pomembne besede, in umetnica nam je kot na dlani predložila pesnikovo dušo, opozorila nas na našo nalogo ter nam polagala misli iz srca v srce. Zagrinjalo se je odgrnilo: mlada prerojena Jugoslavija pod njo pa zastopnice troimenskega in troedinega naroda. Izza odra je zaorila pesem: Slovenec, Srb, Hrvat.

To je bil višek cele prireditve. Vse se je svečano zaobljubilo, da se bo do smrti držalo gesla, ki ga ukazuje jugoslovanska himna.

Sledila je Čehova enodejanka "Medved". Zadostuje nam, če povemo, da so bili na odru: gospa Danilova, Mr. Hlača in Mr. Maček. To ni bila že več igra, to je bil kos pravega življenja, mojstrsko prednašan, ki je žel pri vseh navdušeno odobravanje.

Temu je sledila prosta zabava in ples.

Jugoslovani, začetek skupnega delovanja v naši naselbini je bil precej pozen, toda časa je še vedno dovolj, da pripišemo včerajšnjemu uspehu še večje in številnejše uspehe. Včerajšnji večer je dokazal, kaj se lahko v skupnosti doseče, v skupnosti in medsebojnem delovanju. Čisti dobiček je bil gotovo precej velik. Objavili bomo, kakorhitro dobimo poročilo.

Hvala skupnemu odboru za požrtvovalnost, posebno pa neumornemu delavcu Mr. Hlači, ki je tako izborno aranžiral celo stvar.

Il koncu pa še eno pripombo. Neprijetno nas je dirnilo, ko smo slišali, da so bili srbski gostje nekam nezadovoljni, ker niso pevci zapeli srbske himne. Tudi slovenske niso peli, pa ni bilo Slovencem nič za to. Po našem mnenju je pa "Lepa naša domovina" dovolj lepa in dovolj jugoslovanska da jo zapojemo, ko smo vsi trije skupaj, dočim naj Slovenci pojejo svojo na svojih prireditvah, Srbi pa na svojih svojo.

NOVI JUGOSLOVANSKI POSLANIK.

Ženeva, Švica, 1. februarja. — Iz Belgrada je dospelo sem poročilo, da je imenovan jugoslovanskim poslanikom v Washingtonu Jovan Jovanovič.

OSTRE ODREDBE ZA AVIJATIKE.

Bern, Švica, 31. januarja. — Soglasno z določbami dekreta, katerega je ravnokar objavil zvezni svet bo zrakoplovstvo nad švicarskim ozemljem pod najstrožjim nadzorstvom. Švicarske družbe morajo dobiti dovoljenja od vlade predno pričnejo z operacijami, dočim morajo inozemske družbe vložiti prošnje, ki bodo natančno preiskane.

Trasport denarja, municije in eksplozivnih snovi preko švicarskega ozemlja je absolutno prepovedan in posebno dovoljenje je treba dobiti za prevoz brezžičnih brzojavnih aparatov. Dekret bo stopil v veljavo dne 1. aprila.

IZSELJEVANJE FARMERJEV V CANADO.

Ottawa, Canada, 31. januarja. Več kot 25,000 oseb iz poljedelskega razreda se je preselilo iz Združenih držav v Canado tekom leta 1919, soglasno z vladnimi poročili, ki so bili objavljeni danes tukaj. Združene države so dale nad 52,000 priseljencev, torej polovico vseh priseljencev v dominij tekom preteklega leta. Prinesli so s seboj denar v gotovini ter druge stvari v vrednosti 18 miljonov 419,406 dolarjev.

Skupno prideljenje v letu 1919 je znašalo 117,633 oseb, kar pomeni 13½ odstotkov več kot pa leta 1918.

AMERIŠKI TRANSPORTNI PARNIK "MINNESOTA", KATEREGA ŽE DALJ ČASA POPRAVLJAJO V NOVEM BROOKLYNSKEM "SUHEM DOKU".

MIROVNA POGODBA IN REPUBLIKANCI

Republikanski voditelji nočejo dovoliti demokratom, da bi se polastili kontrole nad položajem.

Washington, D. C., 31. jan. — Republikanci v senatu najbrž ne bodo čakali na svoje demokratične senatorje, da stavijo formalni predlog za predložitev mirovne pogodbe v senatu dne 1. februarja. Sedaj razmišljajo o ideji, da prično takoj drugi teden z razpravo glede mirovne pogodbe. Dosedaj ni bil sprejet še noben načrt, da se prehiti demokrate, vendar pa je med republikanci dosti uglednih in uplivnih mož, ki ne marajo, da bi stopila stranka v senatu, ki ima večino, na stran ter prepustila manjšini kontrolo nad položajem.

Senator Walsh iz Montane je danes formalno obvestil senat, da bo dne 10. febr. stavljen predlog za predložitev mirovne pogodbe pred senat. Z ozirom na to objavo se ni vršila nobena debata in objava tudi ni povzročila nobenega presenečenja vspričo včerajšnjega razpusta medstrankarske konference.

Senator Walsh je izjavil, da je podal izjavo v imenu senatorja Hitchcocka, ki se mudi izven mesta.

Republikanci nimajo nikakih obveznosti, da bi čakali, dokler bi se demokratom zljubilo spraviti zadevo v tek. Nikjer ni bilo nobenega dogovora glede časa, kedaj naj se predloži senatu zopet mirovno pogodbo in na republikanski strani je bilo opaziti zadnje dni vedno večje nezadovoljstvo radi čakanja, kedaj bodo demokrati nastopili. Čeprav republikanci ne priznavajo, da bi zadosti članov njih stranke glasovalo z demokrati, da bi dobili slednji večino ter spravili na način mirovno pogodbo pred senat, se nekateri očividno boje tega izida ter hočejo vsled tega rajše, da republikanci vodijo, ne pa prihajajo za demokrati.

Republikanski voditelji niso hoteli potrditi poročila, da se razmišlja o takem načrtu, vendar pa se tozadevna vest širi po senatu z neobičajno naglico.

Stališče takozvanih malih reservacijonistov je še vedno dvomljivo, vendar pa se je dalo izraza nazoru, da ti senatorji ne bodo nasprotovali, če bi se predložilo pogodbo v senatu še pred časom, katerega so odločili voditelji manjšine. Tudi nespravljivi najbrž ne bodo nasprotovali ideji, da se spravi debato glede mirovne pogodbe pred senat. Dejanski so zato, da se spravi boj iz komiteja ter v senat sam, kajti na ta način upajo, da bo pogodba preje mrtva kot drugače.

KAKŠNI SO NAMENI PREDSED. WILSONA

Italjanski list je pričel opisovati delovanje bivšega italjanskega poslanika v Ameriki.

Rim, Italija, 31. januarja. — Giornale d'Italia je pričela priobčevati poročilo o delavnosti grofa Macchi di Cellere, prejšnega italjanskega poslanika v Zdr. državah. V prvem članku opisuje razmerje med pokojnim poslanikom ter predsednikom Wilsonom. Grof Cellere je baje izjavil naslednje:

— Predsednik Wilson je od prvega pričetka konflikta čutil, da mu bo to dalo priliko, da izpremeni Združene države iz industrijalne v trgovsko silo ter preobrazi evropska tržišča tako, da si lahko zagotovi kontrolo nad njimi. Mislil je doseči s tem, da vsili vojskujočim se mir, a Nemčija ga je s svojimi neprestanimi izzivanji potegnila v vojno v upanju, da bo lahko postala konečni razsodnik, ko bo prišel mir.

MADŽARSKE ARISTOKRATKE

Ženeva, Švica, 31. januarja. — Številne madžarske princesinje in druge aristokratinje, ki so pribežale v Švico in ki so brez sredstev, ker je izgubil ogrski denar vso vrednost, iščejo sedaj službe kot guvernante in družabnice. Ljudje pa ponavadi nočejo vzeti v službe teh aristokratinj, ker se boje, da bodo napolnile glave otrok z vsemi mogočimi ekstravagantnimi idejami.

Neka ogrska princesinja, ki ni mogla dobiti na ta način službe, je pred kratkim odpotovala v Curih, da nastopi tam službo kot natakarica. Veliko aristokratičnih družin čaka tukaj na denar, s katerim se bodo izselili v Ameriko, kjer upajo najti bogastvo in srečo. (Gulaš Avenue v New Yorku bo potem bogatejša za par natakarjev in markerjev v slavnih madžarsko-čifutskih beznicah.)

NA FRANCOSKEM SO USMRTILI DVA ŠPIJONA.

Pariz, Francija, 1. februarja. — Jutri bosta tukaj usmrčena dva nemška špijona. Prvi je neki bivši avstrijski major, drugi je pa nemški agent po imenu Guaspare. Oba sta sporočila Nemcem, kam so padali izstrelki velikega topa, s katerim so streljali Nemci na Pariz.

VELIKO PROFITIRSTVO NA DUNAJU

Profitirji so dobili les, ki je bil namenjen za dunajske reveže. — Reveži stradajo, bogatini se maste

Dunaj, Avstrija, 31. januarja. Oblasti so dale pred kratkim prebivalstvu dovoljenje, da sme posekati ter vzeti iz občinskih gozdov krog Dunaja toliko lesa kot ga more posamezni človek nesti na hrbtu in sicer po trikrat na teden. Namen tega načrta je bil, da se odpomore nujni potrebi prebivalstva, ki ni moglo kupiti ali dobiti zadosti kuriva, da si skuha obede.

Štirinajst dni trajajoči eksperiment pa je imel za posledico, da je bil popolnoma uničen gozd 150 akrov in da je le majhen del lesa prišel v roke onih, katerim je bil namenjen, dočim so organizirane bande profitirjev posekale in prodale lesa v vrednosti 20,000,000 kron.

Ta dogodek je tipičen za profitirske razmere v tem glavnem mestu. Listi poročajo vsaki dan o ponesrečenih ali uspešnih tihotapskih činih. Pred kratkim je bila zajeta neka tolpa španskih tihotapcev na južni meji, ki je skušala spraviti v avtomobilih iz dežele velike množine zlat, srebra in platina. Nizka vrednost avstrijske krone dela tihotapstvo dobičkanosno kupčijo in ljudje se poslužujejo obupnih sredstev.

Z denarjem je še vedno mogoče kupiti tukaj vse potrebne in tudi luksurijozne stvari. Dočim je masa naroda lačna, slabo oblečena ter premrazena, so sijajni hoteli in brezmiselno razsipanje denarja na drugi pa bedo in pomanjkanje. Vedno večje je število cestnih beračev, možkih, žensk in otrok, ki nedlegujejo pasante. Cenene kavarne so polne od zjutraj do zvečer ljudi, ki so brez dela in zapravijo tam svojih petnajst kron podpore, ki jih dobijo od vlade. Stavke imajo za posledico velikansko povečanje plač, a pri tem trpi najbolj srednji sloj, ki je brez organizacije in virov.

Dunaj nudi čudne kontraste. Tako je naprimer prodajalna, ki je bila nekoč slavna radi svojih delikates. Sedaj pa so izložbe polne kositernih škatelj in treba je imeti veliko racijsko karto, če se hoče kaj dobiti.

GRŠKI PRINC SE JE POROČIL Z AMERIKANKO

Grški princ je vzel za ženo Amerikanko V. B. Leeds. — Navzoč je bil ameriški konzul.

Ženeva, Švica, 31. januarja. — Grški princ Krištofer in Mrs. William B. Leeds sta bila danes zjutraj poročena v starodavni občinski hiši. Cerimonija je bila civilna ter bo sledila jutri verska cerimonija v Vevey, v bližini Montreux po običajih pravoslavne grške cerkve.

Priča za nevesto je bil A. Piccard iz New Orleansa ,dočim je zastopal ženina kapitan Stocker. Ameriški konzul Dick in poročevalec Associated Press sta bila edina, ki sta bila navzoča pri cerimoniji. Nevesta je nosila temno obleko s kožuhovino.

Cela družba je odpotovala popoldne v Montreux in cerimonija v Vevey se bo vršila jutri v grški cerkvi. Med gosti bo tudi vojvoda iz Šparte, prejšni prestolonaslednik, ki bo zastopal izgnanega kralja Konštantina.

KOLIKO TEHTA ZEMLJA.

Cela zemlja tehta šest triljonov ton. Ali morete zapisati to številko? Profesor Louis E. Dorr, načelnik fizikalnega departmenta tehnološkega zavoda v Massachusetts, ki je tehtal tega bolnika, govori o tem kot o "šest in enoindvajset številčnih tonah".

Tehtanje zemlje je zelo kompliciran proces. Najprvo se je stehtalo dve majhni obli z največjo natančnostjo ter jih obesilo na nitke, napravljene iz kvarca, ki so bile le eno dvajsetinko tako debele kot je človeški las.

Nato se je spravilo v bližino obešenih krogelj dve svinčeni kroglji, kojih vsaka je tehtala po deset funtov in upliv njih večje mase je takoj izpremenil pozicijo manjših krogelj. Sila ,ki je storila to, je bila enaka teži človeške ga lasu, dolgega eno stotisočinko inča.

Ker je bila teža obeh vrst krogelj znana in potem ko se je poznalo silo, katero so izvajale svinčene kroglje na obešene, — je postalo končno določenje teže zemlje enostaven proporcijski problem.

Po cestah notranjega mesta, kjer so velike prodajalne, so izložbena okna polna sijajne kožuhovine, umetniških predmetov, oblek, nakita in drugih predmetov luksusa. Človek pa zaman išče trpežne obleke, čevljev, perila in drugih stvari, katerih potrebuje prebivalstvo v hudi zimi. Nikjer tudi ni dobiti moke, sladkorja in masti.

Na Kaerntnerstrasse in na Grabnu, v velikih prodajalnah, vam bo prodal lastnik demante, svilo, predmete iz finega usnja rajše za špeh, moko ali sladkor kot pa za krone. Pred kratkim so pričele številne prodajalne z navado, da so sprejemale v plačilo le inozemski denar, čeprav je tako postopanje protipostavno.

ZAVEZNIKI ZAHTEVAJO BAVARSKEGA PRINCA

Med devetimi nemškimi poveljniki, ki jih zahtevajo zavezniki, je tudi kronprinc Rupprecht.

Pariz, Francija, 31. januarja. V seznamu Nemcev, kojih predajo bodo zahtevali zavezniki od nemške vlade, se bodo nahajali tudi prejšni bavarski kronprinc Rupreht, maršal vojvoda Albreht Virtemberški, maršal von Kluck, maršal von Buelow, maršal Mackensen, baron von der Lancken, prejšni civilni governer v Bruselju, admiral von Capelle, prejšni mornariški minister ter maršal Liman von Sanders, ki je poveljeval turškim armadam tekom vojne.

Bazel, Švica, 31. januarja. — Ker je baje nemogoče zagotoviti izvršitev povelj za predajo Nemcev, obtoženih zločinov tekom vojne in kršenj vojnih postav, bo baje nemška vlada resignirala, če bodo zavezniki vstrajali pri svoji zahtevi, da je treba te ljudi na vsak način izročiti. Tako pravi list "Nachrichten" v tem mestu, ki pravi, da je dobil to informacijo iz zanesljivega vira.

ERZBERGER JE BOLJŠI.

Berlin, Nemčija, 31. januarja. Matija Erzberger, finančni minister, katerega je v preteklo ponedeljek obstrelil neki prenapeti mladič, je včeraj že sprejel obiskovalce. Njegovo stanje se je izboljšalo, nima nobene mrzlice in tudi akcija srca ne kaže nikakih nenavadnih simptonov.

Razprava v tožbi, katero je vložil Erzberger proti prejšnjemu podkancelarju Helfferichu, ki se je vršila ob času, ko je bil vprizorje natentat, je bila preložena na torek naslednjega tedna. Domneva se, da bo Erzberger v stanu priti v sodišče prihodnji ponedeljek.

HINDENBURG BO BODOČI PREDSEDNIK NEMČIJE.

Berlin, Nemčija, 1. februarja. Po mnenju Karla Kautsky-ja bo Hindenburg bodoči predsednik Nemčije. Njegova izvolitev bo posledica prerojenja pangermanizma. Hindenburg ima v Nemčiji največ pristašev.

DENARNE POSILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Izvršujemo denarne izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primerno tudi hitro po celi **Istri**, na **Goriškem** in tudi na **Notranjskem** po ozemlju ki je zasedeno po italjanski armadi.

Jamčimo ali garantimamo za vsako pošiljatev, toda za kake mogoče zamude v izplačilu ne moremo prevzeti nikake obveznosti.

50 lir	$ 4.10
100 lir	$ 7.70
500 lir	$37.50
1000 lir	$75.00

Denar nam poslati je najbolje po **Domestic Postal Money Order** ali pa po **New York Bank Draft**.

TVRDKA FRANK SAKSER.

Pazite na nove cene

Pošiljamo denar na Kranjsko, Štajersko, Hrvatsko, v Slavonijo, Bosno in Herzegovino popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primerno tudi hitro.

Jamčimo ali garantiramo za vsako pošiljatev, toda za kake mogoče zamude v izplačilu ne moremo prevzeti nikake obveznosti.

Sedaj pošiljamo v staro domovino, naprimer:

100 kron	$ 1.25	500 kron	$ 6.00
200 kron	$ 2.40	1,000 kron	$ 11.20
300 kron	$ 3.60	5,000 kron	$ 56.00
400 kron	$ 4.80	10,000 kron	$111.00

Označene cene so veljavne do dne, ko se nadomestijo s drugimi. —

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft. TVRDKA FRANK SAKSER.

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation)

FRANK SAKSER, President — LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$6.00	Za štiri mesece	$2.00
		Za četrt leta	$1.50
		Za New York City	$6.00
Za pol leta	$3.00	Za inozemstvo	$7.00

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Izhaja every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly $6.00

Advertisement on agreement

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

GLAS NARODA
82 Cortlandt Street, Borough fo Manhattan, New York, N.Y.
Telephone: Cortlandt 2276

Kdo je D'Annunzio?

Krog pesnika D'Annunzija se je od nekdaj zgrinjala skrivnost. Odkar je izgubil kot avijatik oko je postal zavojevalec Reke ter se izpremenil v resničnega vojaka, se italjanska javnost boj kot kedaj preje peča z njegovim pokolenjem in njegovim prejšnim življenjem.

Sporočilo, da je D'Annunzio rojen Avstrijanec in da je njegovo družinsko ime pravzaprav Rappaport je že preje enkrat krožilo v listih, ne da bi prišlo do kake pozitivne ugotovitve. Zopetni pojav te vesti, ki je bila sporočena čikaški "Tribune" kot senzacijska vest iz Pariza, pa je zopet spravilo na površje vprašanje glede pokolenja in imena tega prismodeža. Prav posebno pa je francosko časopisje z veseljem pozdravilo sporočilo ameriškega lista, da da izraza svojemu dvomu glede italjanskega izvora tega prvoborilca za Veliko Italijo. V resnici je vse prej kot lahko priti na jasno glede tega vprašanja, kajti rojstvo D'Annunzija je ovito z gosto meglo skrivnosti, ki pospešuje stvorjenje vsake vrste legend.

Ustanovitelj futurizma, F. T. Marinetti, nam zagotavlja — in v tej svoji trditvi ne stoji osamljen, — da je bil rojen D'Annunzio na vodi in sicer na krovu ene onih malih ladije, ki vozijo po majhnih italjanskih rekah. Temu nasproti pa je list 'Corriere della Sera', velik občudovalec pesnika, mnenja, da je treba svariti občinstvo pred to zanimivo, a obenem nekoliko nasilno romantiko. Da si preskrbimo jasnost, kje je bil D'Annunzio pravzaprav rojen, se moramo držati izrekov javnega mnenja ter krajevnih poizvedovanj in sporočil družine pesnika.

Na ta način izvemo, da je bil Gabriel D'Annunzio rojen dne 12. marca 1863 ob osmih zjutraj v hiši svojih starišev, Don Francesca Paolo D'Annunzio ter njegove zakonske žene Luize de Benediktis v Pescari v Abrucih. Tudi njegov oče je bil rojen v istem kraju, dočim je bila mati rojena v sosednem mestecu Ortone. Njegov stari oče, Don Antonio, star mornar, je s svojo ladljico, ki je stala pod zaščito arhangelja Gabriela, vršil zelo dobičkanosno tihotapsko trgovino med Pescaro ter nasproti ležečo obaljo Jadranskega morja. Ker sta bila njegova prva dva unuka ženskega spola, se je stari oče baje zaobljubil da bo dobil tretji otrok če bo deček, ime njegovega zaščitnika, to je arhangelja Gabriela. Poročevalec čikaške "Tribune" pravi, da se je D'Annunzio preje pisal Rapagneta ter ne pove s tem ničesar novega ali napačnega. Tudi v Italiji se splošno zatrjuje, da je Rapagneta pravo ime pesnika in pustolovca in da stoji to ime v njegovem krstnem listu.

Francija in njeno prebivalstvo

Resnost problema vedno padajočega števila rojstev v Franciji obstaja že več kot eno generacijo ter je dobila sedaj najvišje oficijelno priznanje potom dekreta predsednika Poincareja, potom katerega se je ustvarilo oddelek za rojstva v zdravstvenem ministrstvu. Ta problem pa ni omejen izključno na Francijo. Med Amerikanci starejšega izvora je le malo manj resen in v Angliji postaja od dne do dne resnejši. Celo v Nemčiji je bilo že dolgo pred vojno opaziti stalno zmanjševanje števila rojstev.

Najbolj upapolno znamenje v predlaganem programu je, da se bo pečal ne le z vzroki, ki so moraličnega značaja, temveč tudi z vzroki, ki so narodnega in ekonomskega značaja. Dosedaj se je v splošnem domnevalo, da je problem v glavnem oni osebnih in domoljubnih idealov. Vrjetno pa je da je osnovni vzrok povsem ekonomskega značaja. Skozi številna desetletja in stoletja je bil odstotek prirastka prebivalstva v Angliji brezprimerno višji kot pa v Franciji in to dejstvo se je na zadovoljiv način pojasnilo z razliko v razmerah glede podedovanja. V Angliji je dobil pretežno večino družinskega premoženja najstarejši sin. Delež mlajšega brata je bil, da je moral sam skrbeti zase. Dedščina je ostala na ta način neizpremenjena skozi stoletja, a vendar vzdrževala velike družine skozi generacije in generacije. Razširjenje angleškega plemena po celem svetu se je več kot enkrat pripisovalo tej angleški navadi primogeniture ali prvorojenstva. V Franciji pa se premoženja razdeli na bolj enakomeren način in navada je bila, da je vsak sin vzel svoj delež obenem z doto žene in ostal doma. Vsled naravne želje, da se ohrani družinske standarde, je prevladovalo razpoloženje za družino v kateri sta le dva otroka, a to pomenja prebivalstvo, ki je stacijonarno, to je, da ostane vedno enako ali ki se prične celo manjšati. —

Zadnje padanje odstotkov rojstev v Angliji je prišlo obenem z vedno manjšimi prilikami, ki so nudile Angležem preko morja. Najboljše zemlje so bile že oddane in najboljše trgovske prilike že zasedene. Bili so pa vsepovsod ne delu še nadaljni faktorji. Vedno bolj in bolj se je vdomačila navada, da se je dalo otrokom vseučiliško in celo profesijonalno vzgojo. Doba študiranja se je med tem časom izdatno podaljšala. Razširjenje demokratičnih idej je dovedlo do povečanja posvetnih ambicij med širokimi sloji prebivalstva, ki so bili nekoč zadovoljni z življenjem, za katero so bili rojeni, v rokodelstvih in tvornicah. Posledica vsega tega je bila, da je bilo opaziti ostro zmanjšanje števila rojstev in to celo v krajih, kjer bi človek kaj takega najmanj pričakoval, — v Avstraliji, Canadi in južni Afriki. V Ameriki ste višji standard življenja in izčrpanje javnih zemlja dobila mogočnega pomočnika v tretjem faktorju, — v priseljevanju navadnih delavcev, kojih nižji življenski standardi so pognali v Ameriki rojeni z obširnih polja industrije. Po celem svetu se zahteva več delavcev in prav posebno takih, ki so bili dobro vzgojeni in izobraženi. Po celem svetu pa je obenem mogoče vršiti to najbolj bistveno dolžnost namreč dolžnost dobre vzgoje in izobraževanja le z velikimi stroški od strani družin in s pomočjo neprestanih žrtev različnih vrst.

Involvirani so tudi ideali, tako osebni kot domoljubni, ki so najvišje vrednosti in najvišjega pomena. Dokler pa se ne odpravi ekonomskih težkoč, je ničevo pričakovati kakih odločilnih uspehov, če se obrača svet na te osebne in domoljubne ideale. Po pretežnem delu civiliziranega sveta bodo dobromisleči ljudje z zanimanjem zasledovali rezultate dekreta predsednika Poincareja.

"Ti si Italjan, torej moraš znati laški!" -- pravijo Italjani Slovencem

STRAŠNE RAZMERE V ZASEDENEM OZEMLJU. — ALI SO SE JUGOSLOVANI ZATO BORILI STOLETJA PROTI NEMCEM, DA BODO SEDAJ ZAPADLI POITALJANČEVANJU? — JUGOSLOVANI POD LAŠKO DOMINACIJO. — SLOVENŠČINA SE RABI EDINOLE V CERKVI.

Ugovor, da bi z izpolnitvijo laških zahtev prišlo mnogo stotisoč Jugoslovanov, ki so se komaj osvobodili nemškega suženjstva, pod še mnogo hujši laški jarem, pobijajo Lahi v svoji oficijelni spomenici s trditvijo, da državljani Aotske doline, ki govorijo francoski, Slovani ob Nadiži, Nemci v Sedmih Občinah niso nikdar zapazili, da so podvrženi tujemu gospodstvu, kajti njihova posebna individualnost je bila zmiraj upoštevana in da Evropa ne bo nikdar motena po tožbah odrekanja pravice v škodo Nemcev ali Slovanov, ki vsled državnih sprememb pridejo na to stran novih laških mej.

Tudi Campolonghi v svojem članku v "Petit Parisien" obljublja Jugoslovanom, ki bi imeli priti pod laško gospodstvo, iste narodne garancije, "dont celles concedees aux Francais, aux Slaves, aux Allemands deja compris dans la nation italienne, fournissent d'ores et deja un exemple eclatant et unique".

Kadar čujemo take trditve — in slišali smo jih že mnogokrat — se začudeno vprašamo, ali govori iz teh trditev kulpozra ignoranca ali zloba, ki računa na nevednost drugih.

Kako se godi Francozom v dolini Aosta, nam ni znano; predobro pa nam je znan položaj Slovencev, živečih ob Nadiži v Italiji. V racijonalnem oziru so ti Slovenci enostavno brezpravni heloti. Na celem njihovem ozemlju ni niti ene slovenske šole. Učni jezik, knjige in ogromna večina učiteljskih moči v njihovih šolah so laške; učitelj ne sme slovenske besede spregovoriti s svojim učencem.

Celo zunaj šole preganjajo slovenske knjige in časopise. Širjenje knjig "Družbe Sv. Mohorja", po večini nabožne vsebine, se je v laškem časopisju razkričalo kot "Agitazione antinazionale" in "propaganda panslavista". Tudi v rimskem parlamentu so nacionalistični poslanci klicali vlado na pomoč proti tej "panslavistični nevarnosti" in vlada jo je obljubila. Skoraj 40-miljonski narod se boji 60.000 slovenskih kmetov!

Kakor v šoli, je slovenski jezik prepovedan tudi v vseh uradih. Niti na sodišču, kjer mora braniti svojo last in svojo slobodo, ne sme Slovenec spregovoriti niti ene solvenske besede. Stvari, ki jih v svoji knjigi "Slavia italiana" pripoveduje dr. Karlo Podrecca, rodom Slovenec, a po mišljenju laški patrijot, o laški justici med Slovenco, so žalosten dokaz laške nestrpljivosti v narodnem oziru. Ni ga sodnika, ki bi znal slovenski. Če kdo pred sodnijo ne odgovarja italjanski, ker ne zna zareči sodnik nad njim: "Ti si Italjan, torej moraš znati italjanski!" ali pa mu še celo naravnost reče, da je kriv, ker noče sodniku odgovarjati. Tolmači so nesposobni in tolmačijo drugo nego se je govorilo. Nek vesten sodnik je sam priznal, da na ta način ni mogoča pravica za Slovence in je prosil za premestitev. Svojo sliko o laški justici med Slovenci završnje dr. Podrecca s sodbo, da ona "ni ne preprosta, ne hitra in ne cena; procedura turška, in če hočete, hotentotska, je gotovo bolj človeška in racijonalna".

Le v cerkvi se še tolerira raba slovenskega jezika, a tudi tam se jo vedno bolj omejuje. V slovenske ali mešane občine se pošiljajo laški, slovenščine nezmožni duhovniki; slovenski duhovniki pa, ki niso zatajili svoje narodnosti, se denuncirajo in preganjajo kot "nevarni panslavisti". Posvetne inteligence laški Slovenci vsled pomanjkanja slovenskih šol nimajo in ne morejo imeti. Že v najnežnejši mladosti se vceplja v šoli slovenskim otrokom zaničevanje do slovenskega jezika in na tako zaničevanje naletava tudi kasneje pri vsakem dotikanju z laško javnostjo. Ni torej čudo, ako je narodna zavest iz tega ljudstva skoraj že popolnoma izginila in se vedno bolj zožujejo njegove narodne meje.

In tako življenje naj bo vabljivo za Jugoslovane na severni in iztočni jadranski obali? Ali naj se res zadovoljujejo s tem, da bodo smeli, kakor beneški Slovenci, dihati laški zrak, služiti kot laški vojaki in plačevati laške davke? Ali so se zato borili stoletja in stoletja proti germanizaciji, da zapadejo sedaj italjanizaciji?

Ententa je vodila boj proti centralnim oblastim v imenu pravice in slobode; naj zna, da si mi laške "pravice in slobode" ne želimo. Naše ljudstvo v okupiranem ozemlju je že preveč izkusilo.

Zaprte naše šole, prepoved rabe našega jezika v javnih uradih, prepolne ječe in deportiranje naše posvetne in duhovne inteligence v Sardinijo in druge laške kraje nam jasno dokazujejo, kaj ima naš narod pričakovati od laške dominacije.

Italija ima zahvaliti svoje zedinjenje narodnemu načelu: pod njegovo zaščito je iz malega Piemonta nastala današnja laška velevlast. Temu načelu se ona hoče sedaj izneveriti; zgodovina nas pa uči, da ga ni še nobena država nekaznjeno kršila. Ali bodo to uvaževali tisti, v katerih rokah je sedaj usoda našega naroda?

Dopis

Neodesha, Kansas.

To je moj zadnji dopis iz Kansasa. Tukaj smo živeli osem let. Prva leta nam je šlo bolj trdo, kakor vsakemu, ki postane kmet, prvič zato, ker ne zna obdelovati posebno prvo leto, drugič pa mora nesti na farmo pol koša denarja, zakaj prvo leto ti vsega manjka. Nekaj let nam je pa prav dobro šlo, hvala Bogu, mislim, da predobro, zato smo prodali naše grunte in kupili druge v naši stari Coloradi. Bomo šli tja poskušati svojo srečo. Oddaljeni bomo 14 milj na vzhod od Pueblo. Tudi moj svak Anton Pritekel je tam kupil; njegova farma je 12 milj vzhodno od Pueblo. Zadnjega januarja gremo skupaj od tukaj. Žal je našim sosedom, ker gremo. Vsak pravi, da gotovo pridemo nazaj.

21. januarja smo se peljali s karo poslovit se k družini Frank Bambič. Tam so nas prav izvrstno pogostili. Lepa hvala vam. Srčna hvala še enkrat od mene in moje sestre J. Pritekel gospe Bambič za tako lepo darilo. Srčna hvala Jožefu Stipaniču, ki nam je pomagal seliti v karo, ter njegovi soprogi Agnes, ki mi je prinesla tako lepo darilo za slovo. Bog vam povrni vsem skupaj! Želim, da bi se še kateričkrat videli.

Vsem najboljše želim vsem Slovencem in Slovenkam, posebno farmericam. Le kaj večkrat naj se katera oglasi, kako napreduje, kajti jaz rada dopise berem, posebno kar se tiče farmerstva.

Theresa Centa.

WSS WSS WSS WSS WSS WSS

PETER ZGAGA

Par prispevkov iz Glencoe, Wyo.

Mr. Škarjavček bi se rad malo opral pred javnostjo, pa brez žajfe najbrže ne bo šlo.

Čudno, da je ta človek, ki ni bil še nikoli mož, sedaj začel agitirati za moštvo. Dosedaj je bil vedno figa, zanaprej bo pa oboje — figamož.

* * *

Vse se obrača za vetrom, toda za italjanskim jugom se značajni Slovenec nikdar ne obrača. To naj si posebno zapomni oni slovenski odpadnik, ki je zakričal te dni v Keremer salonu: "Viva Italia!"

* * *

Vprašanje: — Katerega leta je bil rojen Skaza?

Odgovor: — Onega leta, ko je pamet zmrzovala.

* * *

Dobiček, ki ga je pričakovala Amerika od vojne, je bil podoben ničli.

Amerika je dobila od vojne vse ono, kar je pričakovala.

* * *

Zdravniki pravijo, da poljubovanje širi influenco.

Delavci najbrže iz tega vzroka ne poljubljajo svojih bossov.

* * *

Igralec je oni človek, ki živi, da bi ljudem ugajal, in jim mora ugajati, če hoče živeti.

* * *

Edina hrana, ki jo je mogoče dobiti dandanes primeroma poceni, je duševna hrana.

* * *

Le predstavljajte si dobro večerjo za 25 centov.

Dandanašnji sicer ni na svetu take stvari, toda predstavljate si jo lahko.

* * *

Teko mzadnjega lesta se je prevozilo po newyorških podcestnih železnicah nad dve miljardi oseb.

Bog ve, koliko se jih je vozilo na jermenih?

* * *

Skoraj vsak trenutek se pojavi kak nov kandidat za Ebertovega naslednika.

Toda sedlar Ebert sedi nepremično v sedlu.

* * *

Hiti počasi!

To geslo je z ozirom na sedanja prometna sredstva nemogoče.

* * *

Na Kitajskem je znorel neki prerok, ker se mu prerokovanje ni uresničilo.

V gotovih ozirih je zapadna kultura še daleč za našo.

Pri nas preroki ne znore, ampak dokažejo, zakaj se jim prerokovanje ni uresničilo.

* * *

Lenin je poslal v Italijo svojo zastopnico.

Tako pa še niti naše sufragetke niso napredovale.

* * *

Novi jugoslovanski poslanik za Ameriko je Jovan Jovanovič. Srb, seveda.

V celi Ameriki je pa štiristotisoč Hrvatov, stopetdeset tisoč Slovencev in krog pet tisoč Srbov.

Iz tega je jasno razvidno, kako nepristranska je belgrajska vlada.

Dr. Koler
SLOVENSKI ZDRAVNIK
995 Liberty Ave Pittsburgh, Pa.
Blizu Pennsylvania Station

Dr. Koler je naj starejši slovenski zdravnik, specijalist v Pittsburgu in ima 26-letno prakso v zdravljenju vseh moških bolezni.

Elektropitanjem krvi zdravi v gla- [illegible] Če imate mozolje ali [illegible] po obrazu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kostih, prišlite in [illegible] ram kri. Ne [illegible] Vse moške bolezni zdravim po zanesljivi metodi. Kakor hitro opazite, da vam primanjkuje zdravje, ne [illegible] zanveč prišlite [illegible] Hydrocele ali vodno kilo [illegible] brez [illegible] operacije. [illegible] kile, ki povzročijo bolečine v kilah in krču in vsakih [illegible] ali podaljšani vodik, [illegible] in [illegible] Revmatizem, [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] bolezni, ki nastanejo vsled [illegible] krvi, [illegible] v [illegible] [illegible] Ordinira uro: vsakdan od 9. ure [illegible] do 12. opoldne; v [illegible] od 6. ure [illegible] do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. [illegible] do 2. popoldne.

Jugoslovanska Katol. Jednota
Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1906.
Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT box 100 Pearl Ave., Barberton, Ohio
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. D. BROSICH, Ely, Minn.
Glavnik nezaposlenih zadrtnin: LOUIS COSTELLO, Buffalo, N.Y.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. [illegible] F. GRASEK 900 E. Ohio St., NS. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:
JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTE, 3641 Ave. 32, Sa. Chicago, Ill.
IVAN VARGA, 5120 Natrona Alley Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:
GREGOR J. FORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, box 659, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, S. R. box 84, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:
JOSEPH PLAUTZ, Jr. 383-7th St. Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624-2nd Ave., Duluth, Minn.
MATT POGORELC, 1 W. Madison St. Room 900 Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:
RUDOLF PERDAN, 6620 St. Clair Ave., NE Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC 4464 Washinton Street, Denver, Colo.
GREGOR ZKREBČAK, 407-8th Ave., Johnstown, Pa.

Glasilo: GLAS NARODA.

Vse stvari tičoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in sploh vsa zdravniška vprašavala, se naj pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici. V blagajni ima okrog $300.000. (tristotisoč dolarjev). Bolniških podpor, odškodnin in posmrtnin je izplačala že nad poldruci miljon dolarjev. Jednota šteje okrog 8 tisoč rednih članov (ic) in okrog 3 tisoč otrok v Mladinskem oddelku.

Društva Jednote se nahajajo po raznih slovenskih naselbinah. Tam kjer ni še ni, priporočamo ustanovitev novih. Kdor eli postati član, naj se zglasi pri tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

TURKI BODO NAPADLI GRKE

London, Anglija, 31. januarja. Soglasno s poročili iz Carigrada je dal turški vojni minister na skrivnem tiskati deset tisoč kopij proklamacije za splošno mobilizacijo turških sil, kot se glasi v poročilu na Exchange Telegraph iz Aten.

Poročilo pravi, da kaže to povelje, da namerava vojni minister izvršiti mobilizacijo v Anatoliji kot pripravo za napad na grške in druge zavezniške čete v Mali Aziji.

— Zdravnik —
DR. MILAN MILOJEVIČ
417 Wood St.
PITTSBURGH, PA.
— Telefon Court 2816 —

TAJNI ARZENAL V BERLINU.

Berlin, Nemčija, 31. januarja. Tekom včerajšne debate v narodni skupščini glede predloga neodvisnih socijalistov, naj se obsedno stanje razveljavi, je izjavil dr. Heine, pruski minister za notranje zadeve:

— Nekje v Berlinu se nahaja tajen arzenal, a dosedaj še nismo bili v stanu zaslediti ga.

Vsled tega tudi ne more vlada razveljaviti obsednega stanja, kajti boji se nadaljnega izbruha protivladnih demonstracij.

Kašelj

povzroči mu slede neposredno influenca in gripa, pečica, bronhitis in ponavljajoče se kašljanje. To je zelo nevarno ter ga je treba takoj ozdraviti, preprečiti njegove napade in ozdraviti bolnika.

Severa's
Balsam for Lungs

(Severov Balzam za Pljuča) se toplo priporoča za zdravljenje kašlja in drugih bolezni. Namenjen je v to, da ozdravi vnete žleze v grlu, da zavstavi pečico, olajša dihanje in odpravi napade kašlja. Je jako dobrega okusa ter ga ljubijo otroci kakortudi stari. Poskušajte ga. Cena 25 in 50 centov 1 oziroma 2 centa takse.

Gripa je skoraj vsepovsod na dnevnem redu. Pride nepričakovano ter je ni tako lahko začaju pridejo na pomoč **Severa's Cold and Grip Tablets** (Severove Tablete zoper prehlad in gripo). Priporačajo se za zdravljenje influence, prehladov in gripe. Poskušajte jih. Cena 30 centov in 2 centa takse.

Zaprtje je ponavadi vzrok raznih drugih bolezni. Kot znamenja se ponavadi pojavi z vsako boleznijo, vsledtega pa moramo biti črева regulirana z uporabo **Severa's Balsam of Life** (Severovega Življenskega Balzama) ki je priznan, da napravi konec zaprtju, če se ga uporablja zaeno z drugimi zdravili. Cena 35 centov in 4 cente takse.

Pečica je ponavadi prvo znamenje bližajočega se prehlada Ni samo neprijetna ampak povzroča tudi bolečine. Grgrajte svoje grlo s **Severa's Antisepsol** (Severovim Antisepsolom) kar bo ozdravilo pekoča mesta ter odpravil bolečine. Lahko se ga pripravno razredčenega uporablja tudi za izpiranje nosa. Poskušajte ga. Cena 30ci in 2 centa takse.

Bolezni v križu napravijo moža revnega, bolnega in nezmožnega za delo. Ponavadi imajo te bolečine svoj izvor v obistnih neredih. Odpravite to. Uporabljajte **Severa's Kidney and Liver Remedy** (Severovo zdravilo za obisti in jetra) in spoznali boste, da je to izborno zdravilo za zdravljenje neredov na obistih in mehurju. Cena 75c. in $1.25 ter 3 ali 5 centov takse.

Linement naj bi imel svoje mesto v vsaki družini. Le redkodaj mine kak dan da bi ga ne bilo treba rabiti. **Severa's Gothard Oil** (Severovo Gothardsko olje je izboren liniment za zdravljenje bolezni ki so posledica revmatizma ali nevraigije, da, povsod, kjerkoli zamore liniment pomagati. Cena 30 in 60 centov ter 2 oziroma 3 cente takse.

Čista kri je potrebna da se v splošnem dobro počutimo. Če je kri nečista, slaba in brez barve, škoduje celemu sistemu in vi potrebujete tonike. Vzemite **Severa's Blood Purifier** (Severov Kričistilec) ki je znan, da odpravi razne izpahke in uljesa, ki so nastala iz nečiste krvi. Cena $1.25 in 5 centov takse.

Severova domača zdravila prodajajo lekarnarji vsepovsod. Če jih ne morete dobiti v svoji domači lekarni, pošljite svoje naročilo naravnost ter pridenite naročilu zahtevano svoto.

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa

Starčka

Francoski spisal **Alphonse Daudet**

— Pismo, oče Azan?

— Da, gospod... prihaja iz Pariza.

Bil je ves ponosen, da prihaja iz Pariza,, vrli oče Azan... Jaz pa ne. Nekaj mi je reklo, da me bo ta Parižan iz ulice Jeana Jacquesa, ki je padel tako nepričakovano in na vsezgodaj na mizo, veljal ves moj dan. Nisem se varal, poslušajte sami:

Storiti mi moraš uslugo, prijatelj moj. Zapri svoj mlin za en dan in odpravi se nemudoma v Eyguieres... Eyguieres je velik trg, tri, štiri milje od tvojega doma... torej sprehod. Ko dospeš tja, vprašaj po samostanu sirot. Prva hiša za samostanom je nizka, s sivimi naoknicami, in za njo je vrtič. Vstopi, ne da bi trkal — vrata so vedno odprta — in, ko vstopiš, zakliči glasno: "Dober dan, ljubi moji! Jaz sem Moričev prijatelj..." Nato zagledal dva majhna starčka, oh! zelo, zelo stara starčka, ki ti iz svojih velikih naslonjačev molita svoje roke nasproti. In ti ju poljubiš v mojem imenu, prav prisrčno, kakor bi bila tvoja sorodnika. Potem boste kramljali, onadva bosta kramljala o meni in le o meni; tisoč bedarij ti bosta pripovedovala, in ti ju boš poslušal, ne da bi se smejal... Ne boš se smejal, kaj ne?... To so moji stari starši, starčka, ki sem jima vse življenje in ki me nista videla že deset let. Deset let, to je dolgo! A kaj hočeš! Pariz drži mene, nju pa visoka sarost... Če bi se podala starčka na pot, da me posetita, bi se med potovanjem razrušila... K sreči si ti sam doli, moj ljubi mlinar, in če objameta ubožca tebe, si bosta domišljala, da držita v objemu kos mene... Tolikokrat sem jima pravil o nama in o najinem prijateljstvu, ki...

Vrag vzemi prijateljstvo! Ravno danes zjutraj je bilo vreme krasno, da ni bilo vredno le po cesti tekati: nekoliko preveč vetrovno, nekoliko preveč solnčno, pravi provensalški dan. Ko je dospelo to preklicano pismo, sem si že poiskal svoj kot med dvema skalama, kjer sem nameraval ostati ves dan, kakor kuščar, piti svetlobo in poslušati šumenje smrek... Skratka, kaj je bilo storiti? Godrnjaje sem zaklenil mlin in skril ključe v mačjo luknjo. Moja palica, moja pipa in — šel sem.

Okoli dveh sem dospel v Eyguieres. Vas je bila zapuščena, ves svet na polju. Po belo zaprašenih brestih na trgu so peli črički kakor v samotni Craui. Pred župnijo je pač stal osel, ki se je solnčil, jata golobov je sedela na cerkvenem vodnjaku, toda sicer ne žive duše, ki bi mi pokazala samostan. K sreči se mi je nenadoma pojavila stara vila, ki je čepela in predla v kotu svojih vrat; tej sem povedal, kaj iščem, in ker je bila zelo mogočna vila, ji je bilo treba pomigati le s svojo preslico, in amo tan sirot je stal pred menoj kakor pričaran. Bila je velika, okorna, črna stavba, ki je pa bila zelo ponosna, da ima nad obokanim uvozom star križ iz rdečega peščenca in okoli njega malo latinščine. In poleg te stavbe sem zagledal drugo, mnogo manjšo. Sive naoknice, zadaj vrtič... Takoj sem jo spoznal ter vstopil, ne da bi potrkal.

Vse življenje bom videl ta dolgi hodnik, hladen in miren, z rožnato popleskanimi stenami; skozi svetel zastor se je videl solnčen vrtič in po oknih rože ter med listi lutuje. Bilo mi je, kakor da sem zašel h kakenu podeželnemu sodniku iz dobe Sedajnove. (Sedajne, rojen 1719, umrl 1797, je pisal veseloigre in tekste komičnih oper.) Na koncu hodnika na levo roko so stale odprte duri in čul se je tik-tak velike stenske ure ter otroški glas, ki je pojemaje čital in zlogoval:

"In... tu je... rekel... sveti... I... re... nej: Jaz sem... pše... ni... ca... Je... zu... so... va... Go... spo... do... va... ki se mo... ra... zmle... ti... z... zob... mi... teh... zve... ri..."

Tiho sem se približal in pogledal noter... V tišini in somraku male sobe je spal dober starček rožnatih lic, zgrbančen do konca prstov, globoko v naslonjaču, z odprtimi ustmi in z dlanmi na kolenih. Ob njegovih nogah je sedelo dekletce v modri obleki — z veliko pelerino in majhno čepico, — v kostimu sirot, — ter je čitalo iz knjige, večje kot je bilo samo, življenjepis sv. Ireneja... To čudovito berilo je vplivalo na vso hišo. Starec je spal v svojem fotelju, muhe na starpu, kanarčki v svojih kletkah na oknih. Velika ura je smrčala tik-tak. V vsej sobi je bil buden le velik trak solnčne luči, ki je padal ravno in svetlo skozi zaprte oknice, poln živahnih žarkov in mikroskopičnih valčkov... Sredi splošnega dremanja je čital otrok svoje berilo z resnim obrazom dalje:

"Ta-koj... sta... pla... ni... la... nanj... dva... le... va... in... sta... ga... po... žr... la..."

V tem hipu sem vstopil. Če bi bila planila leva v sobo sv. Ireneja, bi ne bila povzročila večje zmede, nego sem jo jaz. Pravi gledališki efekt! Malka je zakričala, velika knjiga je padla na tla, kanarčki in muhe so se zbudili, ura je začela biti, starček je prestrašen planil iz spanja in jaz sam, ves iz sebe sem obstal nekoliko zbegan na pragu ter zaklical zelo glasno:

"Dober dan, dobri ljudje! Jaz sem Moričev prijatelj!"

Oh, če bi ga bili videli, ubogega starčka, če bi ga bili videli, kako je prišel k meni z razprostrtimi rokami, me poljubil, mi stiskal obe roki, v zadregi begal po sobi in vzklikal:

"Moj Bog, moj Bog!"

Vse gube na njegovem obrazu so se smejale, bil je rdeč in je jecljal:

"Ah, gospod... ah, gospod!"

Potem je hitel v ozadje ter je klical:

"Mamica!"

Neka vrata so se odprla, kakor bi tekla miška po hodniku, je bilo slišati, in — tu je bila mamica. Nič lepšega kakor ta mala starka v svoji čepici, v karmelitarski obleki ter s svojim vezenim robcem, ki ga je po stari modi držala meni na čast v svoji roki... Ginljiv prizor! Bila sta si podobna. Z enako frizuro in čepico bi se njemu tudi lahko reklo mamica. Samo prava mamica je menda morala v svojem življenju mnogo jokati, kajti bila je še bolj nagubančena kot on. Imela je ob sebi, kakor on, deklico siroto v sivi obleki kot strežnico, ki je ni puščala nikoli same, in nič ginljivejšega kot videti ta dva starčka s strežnicama.

Ko je vstopila, mi je začela mamica delati velik poklon, toda starček jo je klanjaje prekinil z dvema, tremi besedami:

"To je Moričev prijatelj!"

Zdaj je začela trepetati, jokati, izgubila je svoj robec, postala je rdeča, vsa rdeča, še bolj rdeča kot on... Ti starčki! Samo kapljo krvi imajo še v svojih žilah, ki pa jim šine pri najmanjšem razburjenju takoj v glavo.

"Brž, brž, stol!" je dejal starček njeni postrežnici.

"Odpri okno!" je zaklical svoji.

In vsaka me je pograbila za roko ter me vlekla cepetaje k oknu, ki sta ga odprli na stežaj, da se me je bolje videlo. Primaknili sta dva naslonjača, jaz pa sem se posadil na zaklopni stol mednju, otroka v modrih oblekah za nas in zasliševanje se je začelo:

"Kako živi? Kaj počne? Zakaj ne pride? Je-li zadovoljen?"

In tako je šlo dalje.

Odgovarjal sem kolikor možno na vsa njih vprašanja, pripovedoval o svojem prijatelju posameznosti, kim jih vedel, si nesramno izmišljal, česar nisem vedel, ter nisem priznal, da nisem pazil nikdar na to, se-li njegova okna dobro zapirajo in kakšne barve je tapeta v njegovi sobi.

"Tapeta v njegovi sobi! Modra, gospa, sinje modra z girlandami."

"Res?" je dejala uboga mamica in, obrnjena k svojemu možu, je dostavila: "To je priden otrok!"

"Oh, da, to je priden otrok!" ji je pritrdil on navdušeno.

In ves čas, ko sem govoril, sta prikimavala, si namežikovala ali pa se je starček nagnil k meni in rekel:

"Govorite glasneje... Ona je nekoliko naglušna."

In ona mi je počepetala:

"Nekoliko glasneje, prosim!... On je precej naglušen."

Dvignil sem torej svoj glas in oba sta se mi zahvaljevala z nasmehom, in v tem velem smehljaju, ki se je obračal name, kakor bi na dnu mojih oči iskala sliko svojega Morica, sem našel sam njegovo sliko, neodločno, v megli, skoro nedosežno, kakor bi videl prijatelja, kako se mi iz velike daljave smehlja iz megle.

Naenkrat se je dvignil starček v svojem naslonjaču.

"Mamica, česa sem se spomnil, gotovo še ni zajtrkoval!"

In mamica dvigne prestrašena roke k nebu:

"Ni zajtrkoval!... Veliki Bog!"

Menil sem, da je govorica še o Moricu in sem hotel odgovoriti, da pridni otrok nikdar ne čaka dalje kot do poldneva, ko sede za mizo. Toda ne, govorilo se je o meni; in ko sem priznal, da sem tešč, je bilo treba videti to razburjenje.

"Hitro pogrnita mizo, modri malčki! Mizo na sredo sobe! Nedeljski prt! Krožnike s cvetkami! In ne smejajta se toliko, prosim! Le brž!"

In res sta pohiteli. Jedva sta utegnili, razbiti troje krožnikov, in že je bil zajtrk serviran...

"Mal dober zajtrk", je dejala mamica in me spremljala k mizi. "A popolnoma sami boste, ker mi dva sva zajtrkovala že preje."

Uboga starčka! Kadarkoli pride človek, vselej so "že" zajtrkovali.

Mali dobri mamičin zajtrk je obstojal iz par kapljic mleka, datlev in "barquette" — neke vrste kolača, — ki bi zadoščal zanjo in za njene kanarčke vsaj osem dni. Jaz pa moram priznati, da sem sam pospravil celo zalogo. Kakšna nevolja je tudi nastala okoli mize! Modri malčki sta šepetali in se suvali s komolci, a kanarčki tam spodaj v svojih kletkah, se je zdelo, da čvrče med seboj: "Oh, ta gospod pojé vso barquetto!"

In res pojedel sem vso in skoro ne da bi bil opazil, ker sem si dal opraviti s tem, da sem se ogledoval okoli po svetli in prijazni sobi, po kateri je vel duh kakor po starodavnih stvareh... Predvsem sta bili tu dve mali postelji, od katerih nisem mogel odtrgati svojih oči: ti postelji, kakor dvoje zibeli, sem si predstavljal zjutraj še pred zoro, ko sta še popolnoma skriti pod svojimi franžastimi zastori. Ura bije tri. To je doba, ko se zbude vsi stari ljudje.

"Spiš, mamica?"

"Ne, dragec."

"Ali ni Morie priden otrok?"

"Oh, da, on je priden otrok."

In predstavljal sem si ves tisti njun pogovor, ker sem videl mali postelji starčkov drugo tik druge.

Medtem se je na drugem koncu sobe vršila strašna drama. Šlo je za to, doseči na najvišji polici izvestno steklenko z vkuhanimi češnjami, ki so deset let čakale Morica in ki jih je bilo treba odpreti meni na čast. Vzlic mamičinim prošnjam je vztrajal starček pri tem, da hoče sam vzeti češnje doli, zlezel je v silen strah svoje žene na stol in se mučil, da bi jih dosegel v višini... Vidite to-le sliko: starček trepeta in se izteza, modri malčki oklepajo stol, mamica brez sape dviga zadaj svoje roke in k vsemu temu lahen vonj hrušk, ki veje iz odprte omare in velikih svežnjev barvastega perila... Bilo je šarmantno.

Končno, po mnogem trudu, se je posrečilo slavno steklenko dvigniti z omare in z njo še staro srebrno čašo, vso umetno izbočeno čašo, iz katere je pil Morie, ko je bil še majček. In napolnita mi jo s češnjami do roba; Morie je tako ljubil češnje! In ko mi je stregel, mi je starček pošepetal z izrazom sladkosnedneža v uho:

"Blagor vam, da jih smete jesti!... Moja žena jih je vkuhala. Nekaj dobrega dobite pokusiti."

Žal, njegova žena jih je vkuhala, a pozabila je dodati sladkorja. Pa kaj hočete! Človek postane raztresen, ko se postara. Imele so grozen okus, vaše češnje, uboga mamica... Toda to me ni zadrževalo, pojesti vse, ne da bi se skremžil.

Po končanem zajtrku pa sem vstal, da se od svojih gostiteljev poslovim. Rada bi me bila še zadržala, da bi kramljala o pridnem dečku, toda večerilo se je, in do mlina je bilo daleč. Moral sem se posloviti.

Starček se je dvignil obenem z menoj.

"Mamica, mojo suknjo! Spremiti ga hočem tja do trga."

Prav gotovo se je zdelo mamici, da je že prehladno spremljati me do trga, toda tega ni hotela izdati. Samo ko mu je držala rokava, da je oblekel svojo suknjo, lepo suknjo tobačnorjave barve in in s školkinastimi gumbi, sem slišal milo bitje reči z nežnim glasom:

"Pa ne prideš prekasno domov, kaj ne?"

In on je odgovoril nekoliko poredno:

"He-he... ne vem... morda..."

Nato sta se smehljaje pogledala, in smehljala sta se modri malčki, ko sta ju videla se smehljati, in kanarčki v kotu so se smehljali po svoji maniri... Med nami, meni se zdi, da je bila vsa družbica od vonja vkuhanih češenj nekoliko natrkana.

Nočilo se je, ko sva odšla iz hiše, dedek in jaz. Modra malka nama je sledila, da bi ga peljala zopet nazaj, toda on je ni videl in je bil ves ponosen, da koraka z menoj roka v roki kakor cel mož. Mamica, vsa blažena, je gledala to s praga in zroča za nama je je kimala dražestno, kakor bi hotela reči: "Še ves isti je, moj ubogi možiček! Maršira čisto junaško!"

"Times" o Reki in Trstu

PRIJATELJSTVO MED ITALJANI IN JUGOSLOVANI — ABSOLUTNA POTREBA ZA EVROPSKI MIR. — D'ANNUNZIO IMA LENINOVE MANIRE. — JUGOSLOVANI SO PO PRAVICI ZAVRNILI POGOJE.

V nekem članku, kjer razpravlja o jadranskem vprašanju, piše londonski list "Times":

"Mir in prijateljstvo (Italjanov) z Jugoslovani sta glavna stvar toliko za koristi Italije, kolikor za mir Evrope. Velika pogreška od strani zaveznikov kakor tudi barona Sonnina je bila ravno ta, da so si dolgo časa zatiskali oči pred to resnico. Blaznost D'Annunzija je tudi v tem, da si trajno zatiska oči pred isto resnico. Mir in prijateljstvo z Jugoslovani se moreta lahko doseči, če bodo imeli Italjani toliko zmernosti, da odnehajo od nekaterih zahtev, ki se ne dajo vzdržati ob nobenih razmerah. Neki jugoslovanski pisec je naglašal te dni v našem listu, da, čim bi se sprejele zahteve Italije, bi prišlo neizogibno do vojne, bržkone takoj, kotovo pa v bližnji bodočnosti. S Trstom in Reko v rokah, bi imela Italija gospodarsko nadzorstvo nad vsemi pomorskimi dohodi velikega dela centralne Evrope in Jugoslavije, in nagon samoobrambe bi združil Nemce, Madžare, Jugoslovane proti nji. Absolutno nevrjetno je, da bi Jugoslovani pritrdili uredbi, ki bi na Balkanu nadomestila Avstrijo z Italijo.

Na drugi strani pa bi resnično prijateljstvo žnjimi zavarovalo Jadran pred vsako bodočo nevarnostjo od strani Nemčije ter bi dalo trgovini Italije in njenemu delovanju dragoceno torišče za razširjenje in razvoj. Z vsakim dnem postaja jasneje, da so isti prebivalci Reke že siti D'Annunzijevega podjetja, ki razdeva njihovo trgovino.

V svojih nadaljnih izvajanjih pravi londonski list, da ima D'Annunzijo "manire" Lenina: usvaja si absolutno gospodstvo. Potem govori o trditvi ministrskega predsednika v italjanski zbornici, da ste Anglija in Francija pritrdili predlogom, ki jih je on priobčil "Narodnemu svetu" na Reki. "Times" ne veruje temu, ker Anglija in Francija niste dale Nittiju nikakega zagotovila, ki bi upravičevalo njegovo sporočilo. O ni predlogi obvezujejo rešitve razun aneksije z zagotovitvijo teritorijalnega stika med Reko in Italijo. Tehtne razloge imamo — tako zaključuje londonski list — za uverjenje, da so Jugoslovani odbili predloge te vrste ter da bi ti onemogočili tisti mir in prijateljstvo žnjimi, ki ju Italija mora doseči, če hoče zagotoviti svojo bodočnost na adranu.

"Times" pa gre v svojem razpravljanju o jadranskem vprašanju še dalje in načenja tako še neko vprašnaje, katerega se veliki vnanji svet doslej menda še ni doteknil. Bavi se namreč, da rečemo tako, s — tržaškim vprašanjem.

Posnemamo po "Eri Nuovi" še nekoliko drugih izvajanj iz dopisa, ki ga je objavil v "Times" njegov zgoraj omenjeni jugoslovanski dopisnik, v katerem pravi leta, da Italija voče nima pravice do Reke, ker se Reka nikdar ni smatrala za neodrešeno ozemlje in ni bila nikdar cilj italjanskih imperijalističnih teženj. Dopisnik se sklicuje na to, da se vsako leto pol miljona Italjanov izseljuje iz domovine v inozemstvo, in pravi, da potemtakem Italija pač lahko perenese žrtev izgube onih par tisoč reških Italjanov, ki nikdar niso upali ali želeli, da bi bili priklopljeni Itali. Dopisnik zaključuje svoja izvajanja s trditvijo, da mora vsakdo, ki želi dobro Evropi, pomagati da se porazi italjanski imperijalizem.

Tako dopis, kateremu pa je dodal glavni uradnik lista Viljem Steed, znamenit pripis, ki ravno, kakor smo rekli zgoraj, načenja v zunanjem velikem svetu tržaško vprašanje. Steed pravi namreč, da vse zlo prihaja odtod, da se je Trst brezpogojno izročil Italiji. Na ta način vrhovni svet konference ni storil svoje dolžnosti, kar se tiče položaja Trsta; kajti če se vsa trgovina osrednje Evrope usmeri proti Reki, bi trpel Trst. — "Edina in popolnoma enostavna rešitev je", nadaljuje Steed, "da se napravi iz Trsta svobodno pristanišče pod italjanskim pokroviteljstvom, kakor bi se bilo moralo napraviti že izpočetka, in sicer tako, da bi se z mirovno pogodbo zajamčila vsa ona trgovina, ki jo je imel pred vojno. Trst bi moral ostati eno, kar je bil pod Avstrijo: trgovinsko pristanišče za narode, ki štejejo do 30 miljonov. Reka bi morala rabiti kot trgovinsko pristanišče Hrvatski, Madžarski in Jugoslaviji. Če bi se tako s poroštvom mirovne pogodbe ohranila obema pristaniščema njima naravna naloga, bi se izognili pogubne konkurence in bi se obema pristaniščema zagotovil nemoteč razvoj. Ni najmanjšega dvoma, da bi taka rešitev ne zadovoljila želji i tražaškega i reškega prebivaslva. Pri zadnjih državnozborskih volitvah pod Avstrijo, leta 1911, na podlagi volilne pravice, so bili glasovi v Trstu skoraj enako razdeljeni med Italjani, Jugoslovani in socijalnimi demokrati, kateri zadnji so bili italjanske narodnosti. In vendar: socijalni demokrati in Jugoslovani so vsi za Trst kot svobodno pristanišče, in je tudi vsak dobromisleči Tržačan za tako rešitev. Če bi se tržaško prebivalstvo vprašalo glede njegove usode, bi ga bilo nad 80 odstotkov proti priklopitvi k Italiji in za svobodno pristanišče. Z Reko bi se moralo ravnati kot s Trstom, pod naravnim pokroviteljstvom Jugoslavije".

Steed zaključuje, svoja izvajanja z izrekom: "Kakor mislim jaz, obstoji najpravičnejša rešitev reškega vprašanja v tem, da se prej reši tržaško vprašanje!"

Bolni zobje in blaznost

— Znorel bom, če me ne bo nehal boleti zob, — je splošno razširjena fraza, katero je slišati iz ust prizadetih. V splošnem pa smatrajo to ljudje za navadno frazo, katero se izreče in za katero nič ne tiči.

Dr. Henry A. Cotton pa pravi, da ni to nikaka fraza, temveč da jo je treba vzeti dobesedno in on je mož znanosti, ki ve, kaj govori. Zakaj dobesedno? Zato, ker zdravi dr. Cotton umobolnost s tem, da dre zobe.

Dr. Cotton je zdravniški ravnatelj New Jersey državne bolnice za umobolne v Trentonu. Našel je, da so postali bolniki, katerim ni koristilo nobeno drugo zdravljenje, zopet popolnoma normalni, ko jim je izdrl inficiran zob. Od pričetka je treba seveda napraviti natančno preiskavo z X-žarki. Če pokaže ta preiskava, da je inficiran zob, se ga izdre in v kratkem času je mogoče odpuščen bolnik, katerega so poslali v bolnico kot 'neozdravljivo' umobolnega.

Dr. Cottin je eksperimentiral sko enajst let. Predložil je uspehe svojih raziskav in svojega kliničnega dela državnemu svetu za dobrodelnost in korekcijo. Na člane tega sveta je napravilo poročilo velik utis.

— Mi smo v stanu ozdraviti zgodnje slučaje v zelo kratkem času, — je rekel dr. Cotton. — Tudi preprečimo, da bi postala bolezen kronična v velikem številu slučajev ter ozdravimo pogosto celo bolnike, ki so bili v bolnici po celih devet let.

— Našli smo, da so infekcije kroničnega značaja temelj številnih duševnih neredov. Te infekcije lahko obstajajo skozi dolgo vrsto let, ne da bi bi njih obstoj znan bolniku.

— Ta infekcija ima svoj izvor v zobeh. V nobenem slučaju nismo bili v stanu izločiti zobov kot izvora take infekcije. Infekcija se neprimer razširi do trebuha, kajti dotični organizem se seli neprestano iz zob. V gotovih fatalnih slučajih je bil inficiran celi sistem.

V svojem pojasnilu preiskušenj na inficiranih bolnikih je rekel dr. Cotton:

— V številnih slučajih smo izdrli inficirane zobe, kar je imelo nekaj dobrih posledic. Nekako 22 teh bolnikov smo odstranili inficirane žleze. Zopet smo opazili značilno izboljšanje v nekako polovici teh slučajev.

Če vzamemo število odpustov iz bolnice, ki predstavlja merilo uspešnosti kakega zdravstvenega zavoda, je bilo iz bolnice dr. Cottona od julija meseca 1918 naprej odpuščenih 80 odstotkov bolnikov v primeri z 32 do 50 odstotki bolnikov, ki so bili odpuščeni tekom desetih prejšnih let.

V bolnico je bilo pripuščenih v preteklem letu 713 bolnikov, v bolnici sami je bilo 1898 bolnikov in iz bolnice je bilo odpuščenih 784 bolnikov.

— Mi trdimo, da je to skrčenje pripisovati izključno novi metodi zdravljenja, — je izjavil. — Brez ozira na denarne prihranke, katere ima država od tega, ne bodo odpuščeni bolniki več breme za državo skozi celih petnajst let, ki predstavljajo povprečno življensko dobo kroničnega bolnika.

Dr. Cotton pravi, da izvršujejo nekateri dentisti svoje delo povišno in nemarno in da je umobolnost njih pacijentov posledica. Prav posebno je to resnično glede dentistov, ki ne poznajo nevarnosti infekcije in ki stavljajo v čeljusti zlate kape, mostove in posamezne zobe brez vsakih radiografičnih slik. Dr. Cotton je našel celo bogate pacijente, kojih zobovje je moral odstraniti.

Infekcije zob se tudi lahko podeduje ali pa jo povzroči kontakt kot naprimer poljub.

— Inficirani zobje, — pravi dr. Cotton, — ne povzročijo le duševnih bolezni, temveč tudi revmatizem, bolezni na ledvicah, srčne bolezni in tako dalje.

Iz Jugoslavije

Jugoslovanski poslanik v Madridu.

Kakor smo svoječasno že poročali, je naša vlada imenovala za našega poslanika v Madridu dr. Ante Tresić-Pavičića. Te dni je dobila beograjska vlada iz Madrida obvestilo, da je španska vlada to imenovanje odobrila. Dr. Tresić-Pavičić odpotuje v kratkem na svoje novo mesto.

Uvoz tujega časopisja.

Ministrstvo za notranja dela je dovolilo uvoz tujega časopisja samo ne iz Ogrske in Bolgarske; za te ostane torej stara prepoved v veljavi.

Za spomenik Principu

je votirala beograjska občina svoto 10.000 dinarjev.

Dnevni pogovor.

Jaka:

"Kaj je novega, Jože?.'

Jože:

"Slovenski-Ameriški Koledar je izšel. V njem je najrazno vrstnejše čtivo. Ali si si že nabavil iztis?"

Jaka:

"Ne še sedaj, pa bom kmalo."

Jože:

"Le naglo prijatelj, če ne, bo prej pošel, predno prideš ti na vrsto.

Jaka:

"Kaj pa je v letošnji izdaji?"

Jože:

"Predolgo bi trajolo, če bi hotel vse našteti. Le par člankov ti imenujem: "Slovenci", "Kaj so storil Jugoslovani v svetovni vojni". "Generalni štrajk", "Rojstvo Jugoslavije" in tako dalje. Šele je cela kopica. Zanimivosti je zvrhana mera."

Jaka:

"Koliko pa stane?"

Jože:

"Štiri dajme. To vendar ni dandanašnji noben denar. Vreden pa je desetkrat toliko."

Jaka:

"Kje bi pa lahko dobil en iztis?"

Jože:

"Pošlji denar v znamkah na Slovenic Publishing Company, 82 Cortlandt Street, New York City, pa ti ga bodo takoj poslali."

Jaka:

"Dobro, dobro, bom po storil tako. Še danes bom poslal.

GOZDNI ROMAR

FRANCOSKI SPISAL GABRIEL FERRY.

Za "Glas Naroda" prevedel G. P.

144 (Nadaljevanje.)

— Eden njih straži mojo kanoo ob robu Bivolovega jezera in drugi so raztreseni po levem bregu Rdeče reke, dočim sta Main-Rouge in Mestizo na nasprotnem bregu. Dva streljaja od poti, katero sta sledila Orel in Oponašalec in zadela bi na njih sledove.

— Naprej torej! — je vzkliknil Kanadec. — Nismo jih našli. Mesto tega pa smo našli orožje, živila ter junaškega in poštenega zaveznika. Hvala Bogu, vse se dobro razvija!

Pri teh besedah je vrgel Kandadec svojo puško na eno ramo ter na drugo sveženj pušk, katerega je vzel Pepe iz skrivališča. Pepe in Gayferos sta se obložila z živili, smodnikom in svincem in vsi trije so sledili mlademu Komanču z navdušenjem, ki se jih je lotilo vspričo nepričakone sreče, ki jih je zadela. Komanč jih je povedel na konec otoka, kjer je ležal skrit vojnik, katerega je pustil mladi glavar, da straži kanoo.

V to kanoo so stopili vsi. Komanč jo je potisnil na sredino reke in lahki čoln je kmalu plaval po brzini navzdol.

Raoyn-Brulant in vojnik pa sta nato obrnila kanoo proti levemu bregu, da prikrijeta čoln v senci dreves, ki so stala ob bregu.

— Ali smo še daleč od vilic Rdeče reke? — je vprašal Kanadec.

— Če vozimo tako celo noč, bomo zjutraj ob vilicah Rdeče reke, — je odvrnil Komanč, kakorhitro bo solnce na obzorju na istem mestu, kjer stoji danes.

Celo noč in celi dan je bilo treba torej veslati, seveda pod pogojem, da bi nobena ovira ne zadrževala potnikov. To pa je bilo zelo vrjetno, kajti petorica je bila obdana od sovražnikov vsake vrste.

Bois-Rose je motril z očmi brtgove reke ter obudil spominu vse posamezne okoliščine v povesti Rayon-Brulanta. Razventega pa je z nemirom mislil na Fabijana.

— Kateri vaših poizvedovalcev, — je vprašal konečno Komanča, — je prodrl v taborišče Main-Rouge-a?

Indijanec je označil z glavo vojnika, ki je veslal poleg njega.

— Ah, — je vzkliknil Kanadec, — zakaj pa mi tega niste preje povedali? Komanč, — je nadaljeval ter se obrnil proti veslaču, — vi ste videli mladega vojnika iz juga, kot imenujejo mojega Fabijana. Ali ste govorili z njim? Kaj dela? Kako se drži? Ali obrača pogosto svoje oči proti obzorju, da išče v oblakih polet Orla Sneženih gora? Govorite, Komanč, kajti ušesa očeta so odprta, da čujejo govoriti o dragem sinu.

Divji vojnik pa ni ničesar odgovoril na to povodenj vprašanj. Ni namreč razumel španščine in narečje Komančev je bilo Kanadcu neznano. Rayon-Brulant je nato prestavil vprašanja in odgovore.

— Mladi vojnik iz juga, — je rekel, — je bil miren in žalosten kot je večerni mrak v gorah, ko pričnejo kričati nočne ptice.

— Ali čujše, Pepe, — je rekel Kanadec z mokrim očesom.

— Njegov obraz, — je nadaljeval prevajalec, — je bil bled kot žarek lune na jezeru. Njegovo oko pa je blestelo kot blesti kresnica v temni travi prerij.

— Da, da, — je rekel Kanadec, — ako hočete vedeti, če je človek pogumen, ne glejte na njegovo lice, temveč v njegovo oko.

— Kaj pa je pomenila bledica njegovih lic? — je nadaljeval tolmač. — Kaj ogenj v njegovih očeh? Da je njegovo telo trpelo lakoto, da pa niso bolečine v njegovem drobu dospele do njegovega srca. Srce vojnika ne trpi nikdar vsied bolečin telesa.

Stari lovec je predolgo živel med Indijanci, da bi ne cenili nad vse poguma, preiskušenega v vseh slučajih. Divje veselje je žarelo iz njegovih oči, ko je čul iz ust Indijanca slavospev na svojega sina.

— Mladi vojnik iz juga, — je Indijanec zopet pričel, — ni iskal na obzorju poleta orla, temveč je gledal v svoje lastno srce in smrtni krik njegovih sovražnikov, katere je ubil, je zvenel v njegovih ušesih.

— Pojdi vendar, Komanč, mladi mož ni povedal, kaj da misli. Zelo dobro ve, da je njegov stari Bois Rose.... — Ali ve Komanč, — je prekinil prejšni govor, — ali ve, za kateri trenutek so določili smrtne muke za mladega vojnika iz juga?

— Za trenutek, ko se bo veliki glavar, Črni sokol, sestal z Mestizom ob Rdeči reki.

— Vidva sta trudna. Tudi jaz in Pepe hočeva veslati, — je rekel Kanadec s plamtečimi očmi. — Orel je na sledu kragulje.

Vspričo pritiska obeh svežih veslačev je pričel čoln hitrejše drčati po vodi navzdol.

Bois-Rose pa se je kljub temu čutil oproščenega velikega bremena. Vedel je, da Fabijan živi in da so njegove muke odložene na čas, ko se bo Mestizo združil s Črnim sokolom. Vedel je, da se tropa slednjega nahaja za njimi in da bo dospel pred njimi do vilic Rdeče reke. Mestizo pa bi lahko izpremenil cilj svojega pohoda ali pa manj časa vstrajal na svojem mestu.

— Ali je dotično mesto daleč od kraja, katerega imenujejo Bivolovo jezero? — je vprašal Bois-Rose Rayon-Brulanta.

— Pol milje.

— In kaj hoče Mestizo ob Bivolovem jezeru, kjer ste našli njegove sledove? Ali ve moj sin to?

— Hoče odtrgati cvetko jezera, ki stanuje v koči, ki je modra kot nebo, — je rekel Indijanec z žarkim pogledom.

— Jaz vas ne razumem, Rayon-Brulant.

— Cvetka jezera, — je odvrnil Komanč, — je hčerka belokožcev. Bela je in lepa kot napol odprti cvet magnolije. Veliko lepša je celo kot Večerna zvezda, ki je bila sedaj najlepša med indijanskimi deklicami.

— In kaj dela ta mlada deklica tako daleč od naselbin? — je nadaljeval Bois-Rose, ki ni vedel, kako odlično mesto zavzema ta deklica v srcu Fabijana.

— Spremlja očeta in dvaintrideset lovcev na lovu na divje konje. —

— Dvaintrideset lovcev! Čuj, Pepe, — je vzkliknil stari lovec, veselo presenečen. — Ravno to nama je hotel povedati Pedri Diaz. Tam ga bova brez dvoma tudi našla. To bo praveat boj. Šestdeset Indijancev ter štirideset ali petdeset belih in Indijancev proti njim, — je nadaljeval stari lovec, kojega lice je žarelo ob spominu na boje prejšnih dni. — Rdeča reka bo videla teči dosti krvi. Sredi te zmešnjave bomo rešili Fabijana ter razbili črepinjo teh piratov step.

— Križali jih bomo, — je vzkliknil Pepe, ki se je popolnoma predal strasti, — kajti ta par demonov ni zaslužil milejše usode.

Pošteni gozdni ropar, kil je znal bolj ljubiti kot pa sovražiti ter nespravljivi španski lovec, ki je znal prav tako ljubiti kot sovražiti, sta pričela veslati s še večjo unemo.

Vodovje reke se je potemnilo, ko se je reka zožila ter tvorila neke vrste kanal, katerega so senčili vršiči dreves na obeh straneh. Zadnji žarek zahajajočega solnca je padal na skupino dreves, ko je plaval čoln skozi ta kanal.

Nastopila je tema, ko je dal glavar dvema Indijancema znamenje, da vzameta vesli iz rok lovcev.

ALI STE BOLNI?

Jaz vam bom ozdravil. Že več kot trideset let sem zdravil vse bolezni. Kožne, krvne, živčne, želodčne in revmatizem ter vsakovrstne druge bolezni. Lahko vam pokažem več dokazil naših rojakov, katere sem ozdravil. Jaz sem ozdravil, ko drugi niso mogli. Ne čakajte. Pridite k meni predno je prepozno. Cene so taka, da jih lahko vsakdo zmore. Preiskava brezplačna.

Prof. Dr. H. G. BAER

ŠPECIJALIST

311 SMITHFIELD STREET PITTSBURGH, PA.

Nasproti poštnega urada.

— Če bi tema včasih ne proizvajala čudnih prikazni, — je rekel Kanadec, — bi skoro prisegel, da se nahaja tam na vrbi nad reko človeška postava.

Mladi Komanč pa je zadržal Kanadca, ki je že dvignil puško.

— Orel in Oponašalec se nahajata tukaj v prijateljski deželi, — je rekel. — Vojniki preiskujejo vsako ped zemlje pred nami.

Pri teh besedah je dal Rayon-Brulant Indijancema ukaz, naj zavozita proti označenemu drevesu.

Še predno sta se Bois-Rose in Pepe zavedla je zdrknilo neko črno telo z drevesa in poleg mladega Komanča je sedel neki nadaljni Indijanec.

(Dalje jutri.)

Novice iz Slovenije

Poroka na Bledu.

Na divnem otoku blejskega jezera se je poročil Karel Treven, ugleden trgovec iz Idrije, z gospodično Mici Šinkovec, učiteljico istotam.

Ali nimamo sposobnih slovenskih uradnikov?

"Slovenski Narod" piše: Kakor nam poročajo, se namerava nastaviti pri računskem oddelku gozdarskega urada v Ljubljani bivšega okrajnega glavarja v Logatcu Eckla. Menimo, da imamo za to službo na razpolago dovolj slovenskih uradnikov ali vsaj takih, ki so manj kompromitirani, kakor bivši okrajni glavar Eckel. Zato pričakujemo, da se bo poskrbelo, da pride na to mesto zanesljiv človek.

Kompenzacija za sladkor.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani je na podlagi vesti, da je naša vlada sklenila kompenzacijsko pogodbo s Češko-Slovaško za sladkor in pšenico v razmerju 1:4½, vložila ugovor proti neopravičeno visokemu razmerju kompenzacije. Na to je prejela zbornica obvestilo, da kompenzacijska pogodba za sladkor in pšenico v razmerju 1:4½ od vlade ni bila ratificirana. Potreba sladkorja iz inozemstva znaša okrog 6500 vagonov, dočim se more računati s 1500 vagoni produkcije domačih tvornic v letošnji kampanji.

LORD LEVERHULME KOT PROHIBICIJONIST.

Plymouth, Anglija, 30. jan. — Lord Levehulme, angleški industrijalec, se je vrnil iz Amerike kot patentiran in odločen prohibicijonist. V nekem svojem ugotovilu je rekel danes:

— V petih letih bi prihranek denarja, katerega se izda za pijačo, odplačal narodni dolg, katerega dolgujemo Ameriki.

Izjavil je, da sta njegov program prohibicija in povečana produkcija.

NA ŠPANSKEM MANJKA CIGARET.

Madrid, Španska, 30. januarja. Zadnje stavke ter veliko povečanje prebivalstva se navaja kot vzroke za obstoječe pomanjkanje cigaret. Tako se glasi v ugotovilu velike tobačne družbe, ki ima na Španskem monopol za izdelovanje in prodajo tobaka.

Ugotovilo pravi, da je sedaj stavk konec in da ima družba na razpolago dosti tobaka, da lahko zadosti vsem željam kadilcev. — Manjka pa ljudi, ki bi izpremenili ta tobak v cigarete in družba pričakuje tudi novih strojev iz Amerike.

Izrepnblike Avstrije

Krompirja so v Avstriji pridelali 85,304 železniških vozov. Kmetje sami ga rabijo 78,138 vozov, ostane jih še 7165 za prehrano. Če dobi vsak, ki ni sam pridelal krompirja 60 kilogramov na leto, ga potrebujejo še 34,410 vagonov, če pa dajo vsakemu po 100 kilogramov na leto, pa 57,350 vagonov. S čim pa bodo plačevali? Ali imajo toliko soli?

Koliko mesa rabi Avstrija? Če dá Avstrija na teden ⅛ kilograma mesa osebi, ga ji primanjkuje 29 tisoč 64 ton, če dá ¼ kilograma na teden in osebo, ga manjka 74 tisoč 424 ton. Kako to? Dvakrat 29,064 ni 74,424! Pri prvi svoti je vračunano že to, kar dežela sama dá. "Ja, wer wird den zahlen?" (Kdo pa bo plačal?) Amerika je posodila Avstriji 48 miljonov dolarjev, a ta kredit bo kmalu porabljen in sedaj spet prosijo entento za posojilo.

Masti primanjkuje 41,640 ton, če dajo osebi 12 dek na teden, če dajo pa 20 dek na teden, pa 71 tisoč 16 ton. Krapov in flancatov ne bodo mogli peči.

Razložili smo te številke onim, ki še vedno silijo v Avstrijo. Poročilo je posneto po predavanju socialnega demokrata Eldersch-a, ki ga je imel na Dunaju. Objavljeno je bilo v dunajski "Arbeiter Zeitung".

Na soc. dem. strokovnem kongresu na Dunaju je govoril Eldersch o prehrani v avstrijski republiki. Leta 1918. so posejali 650 tisoč hektarov zemlje, ki je rodila 600 tisoč ton žita. 400 gramov računajo dnevno za tiste, ki se sami preskrbijo z živežem, 1,279,139 je takih. Ti potrebujejo 206,000 ton. Za setev morajo hraniti 130,000 ton. Predpisano je bilo, da bi morali kmetje oddati 180,000 ton, ker pa je po nekod toča pobila, so znižali oddajo na 177,690 ton. Toliko bi morali nemško-avstrijski kmetje oddati žita. Pa veste, koliko so ga dosedaj oddali? Samo 64,766 ton, komaj tretjino. To se je zgodilo vsled tega, ker prekupovalci za žito plačujejo več kakor država. V lastni državi ostane za splošno prehrano 177,000 stotov, ljudstvo pa potrebuje 595,919 ton; kontingent žita je 160,000 ton — za to morajo 435,919 ton moke 488,354 ton žita iz inozemstva uvoziti. S čim pa bodo plačali?

Proslava Masarykove 70-letnice.

Povodom proslave 70-letnice predsednika čehoslovaške republike Masaryka je praška kreditna banka darovala 2 miljona kron za prosveto. Ta denar se bo porabil za ustanavljanje šol po ameriškem vzorcu. Te šole bodo urejene s penzijo, vso opremo itd. za dijake Čuje se, da je določeno, da bodo sprejemali v te šole tudi potrebne jugoslovanske dijake na Češkem.

PREDNO ZAMORETE POTOVATI V STARIKRAJ

imeti morate potni list ali pos od konzula. Ravno tako morate tudi imeti potrdila in izkaznice, da ste zadostili določbam dohodninskega zakona (Income Tax). Ako pridete brez tega v New York, imate samo nepotrebno sitnost. Vsledtega je najbolje, da si to še prej uredite, in v tem slučaju se obrnite na mene in jaz Vam bodem zadevo povoljno uredil. Izdelujem tudi vsa v notarski posel spadajoča dela.

ANTON ŽBASNIK, Javni Notar,

[illegible] Pittsburg, Pa. — Corner Diamond and Grant Sts. (Hampton Court House.)

†

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjam vsem znancem in prijateljem, da me je za vedno zapustil moj soprog

JOSIP WOHTE.

Star je bil 27 let, doma iz vasi Plešivca pri Brezovici. Vzrok smrti izguba prsta in vročinska bolezen.

Tem potom se najsrčnejše zahvaljujem društvu sv. Roka št. 94 v Waukeganu, Ill., katerega član je bil pokojni; Slovenski Narodni Godbi, katera mu je zaigrala žalostinke za zadnjo pot; samostojnemu društvu; nadalje družinam A. Celarc in M. Oblak ter Miss Mary in John Barle. Najlepša zahvala vsem skupaj za krasne vence.

Dragi moj soprog in oče, težka je bila tvoja ločitev od nas; ali križ pa sveti govori, da vidimo se nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

Frančiška Wohte, soproga.
Viktorija, hčer.
Jožef, sin.

North Chicago, Ill., 29. januar-ja 1920.

NAPRODAJ

je dobro ohranjena **harmonika** po izdelku Mrvarja, trivrstna in trikrat uglašena. Poizve se pri: L. Špehek, 1120 E. 67. St., Cleveland, Ohio.

Rad bi izvedel, kje se nahaja JERNEJ MASTEK, doma iz Ljubljane. Pred 6. leti je bival v Pueblo, Colo. Če kdo ve za njegov naslov, naj mi blagovoli naznaniti, ker imam zanj važno pismo iz stare domovine. Če pa sam bere te vrstice, naj se mi takoj oglasi. — Anthony Gradišar, 1212 Eller Ave., Pueblo, Colo. (2-3—2)

NAZNANILO V SIBIRIJO.

Stana Šturm naznanja svojemu možu dr. Francu Šturmu, vojnemu jetniku v Omsku v Sibiriji, da se je s svojimi otroci preselila v Ljubljano ter da so vsi zdravi in ga vsi prisrčno pozdravljajo. Obenem ga prosijo, naj se kaj oglasi.

Iščem MIKE MAURINA, doma iz Jelenje vasi pri Kočevju. Bival je nekje v Montani kakih 6 let in v maju lanskega leta se je baje odpravil proti stari domovini. Njegova žena mi je pisala, da ga ni domov in da nič ni slišala o njem. Če kdo kaj ve, naj mi poroča ali se naj pa on sam oglasi. — Mary Muhvich, 1298 De Kalb Ave. Brooklyn, N. Y. (2-3—2)

Rada bi izvedela, kje se nahaja moj brat JANEZ ŠUŠTAR, doma iz Kamnika, fara Preserje; slišala sem, da se baje nahaja v Waukeganu, Ill. Rada bi tudi izvedela za MARIJO BEZEK iz Gornjih Brezovec, fara Preserje. Prosim cenjene rojake, ako kateri kojega pozna, da mi naznani naslov, če pa sama čitata, naj se mi oglasita, da jima pojasnim položaj v rojstnem kraju. — Anna Drašler, 3908 Saint Clair Avenue, Cleveland, Ohio. (2-4—2)

Začimbe, želišča in najraznovrstnejša

domača zdravila

katera priporoča msgr. Kneipp, imam vedno v zalogi.

Pišite po brezplačni cenik.

MATH. PEZDIR

P. O. Box 772, City Hall Station

NEW YORK CITY.

Dr. MOY je uspešno ozdravil naduho, božjast, ataksijo, vodenico srca, jetra, ledice in želodčne bolečine na čudežen način. Bolečine v trebuhu, v prsih, takline, revmatizem, oči, nogah, rokah ali križu; ozem, kožne bolezni, izpuščaje, ogrce. Moške ali ženske bolezni ali slabo kri se lahko ozdravi brez operacije v najkrajšem času in po najnižji ceni.

Uradne ure: ob delavnikih od 9. dop. do 8 pop. Ob nedeljah in praznikih: od 9. dop. do 1. pop.

Dr. JIN FUEY MOY

308 Grant Street PITTSBURGH, PA.

Pozor Rojaki!

Prepričajte se poprej ko kupite Lotte. Kjej in kaj boste kupili. Jaz imam najbolj primerne cene in najboljše Lotte. Pridite ali pišite za pojasnila.

JOHN BERNIK

702 Magee Bldg., Pittsburgh, Pa.

Prav rada bi izvedela za najinega prijatelja JOHNA OBERSTAR podomače Jerčken iz Gorenje vasi pri Ribnici. Imava mu sporočati veliko važnih stvari. Cenjene rojake vljudno prosiva, da ga opozore na ta oglas, da se nama oglasi, ali če je v okolici kakšen najin prijatelj, da on sporoči njegovo bivališče, za kar bova iz srca hvaležna. Midva sva oba iz Sodražice pri Ribnici. Najin naslov je sedaj: Louis M. Perušek, Box 458, Aurora, Minn., Peter Prijatelj, Box 173, Aurora, Minn. (31-1—3-2)

PISMA IZ STAREGA KRAJA imajo v našem uradu sledeči:

JOŽEF GORNIK od žene iz Martinjaka. Svoječasno je bil v Clevelandu, Ohio, na 1422 East 55. St.

ALOJZIJA MIKLIČ, omožena SMITH, od svoje hčere Antonije iz Drage.

ANA POJE od Franjice Zbašnik iz Čabra. Svoječasno je bila na 212 Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

LOUIS MODERC od Giovanni Modere iz Gorice ter od brata in svaka.

JOHN GALIAN od Mijo Cetina iz Petrinja na Hrvatskem.

FRANK GABRENJA od Frančiške Gabrenja iz Martinjaka.

ANDREJ ŠTEFANIČ od svoje hčere Rezike Krkovič iz Gornje Perušice.

FRANK ARH od svoje hčere Jelice in žene Gabrijele iz Čabra.

JOHN RUDOLF od Ivanke Rudolf iz vasi Ravna. Svoječasno je bival v Richwoodu, W. Va., Camp 50.

FRANK PETERNEL od svoje sestre Marije iz Poljan pri Cirknici.

REZI HROVAT od svoje sestre in matere iz Št. Vida. Svoječasno je bila na 1316 E. 55. St., Cleveland, Ohio.

LUKA JAMNIKAR od svojega brata iz Rožne doline. Bil je pri vojakih pod imenom Jeninger v Nogales, Ariz.

ANTON ZORMAN, ki je bil v Mammoth, Cal., od brata Zormana iz Roč v Istri.

JOŽEF MEGLIČ, mizar, ki je delal v Brooklynu, N. Y., od svoje žene Ivane Ivane Meglič iz Ljubljane.

URBAN STRAŽIŠAR od Helene Stražišar iz Škufce.

IGNACIJ MASTEN od Ane Masten iz vasi Središče na Štajerskem.

FRANK IRT od svoje matere Marije Irt iz Kožljevec pri Višnji Gori.

JOŽEF ŽAGAR od svoje sestre Ivane Žagar iz Iške vasi pri Studencu in od očeta Jožefa Žagar.

FRANCE ŽUN od svoje družine, Štefana gora št. 5, pošta Cerklje pri Kranju, Jugoslavia. V pismu je več važnih novic, zato naj se nemudoma oglasi.

Cosulich Line

Direktna pot na Grško in v Trst

Parnik Belvedere odpluje 10. Februarja

Parnik President Wilson odpluje 6 Marca

Parniki odplujejo od pomola 7. c' vznožju 41. ulice, So. Brooklyn

Za cene in druge informacije se obrnite na

PHELPS BROTHERS & CO.

Passenger Department

4 West Street New York

Rad bi izvedel za naslov JAKOBA ŽNIDARŠIČ in FRANKA STRAŽIŠKO. Eden je doma iz Dolenje vasi pri Cirnici, drugi pa izpod Loža. Prosim, da se mi zglasita. — Joseph Stritoff, Box 75, Instanter, Elk Co., Pa.

Rad bi izvedel za svoja prijatelja MAKSA BUZNIK in ANTONA KONTELJ. Obema imam nekaj važnega poročati. Pred dvema letoma sva bila skupaj na stanovanju na Republic, Pa., Thomson št. 1. Prosim cenjene rojake, ako kateri ve za njun naslov, da mi naznani, ali pa če sama čitata, naj se mi javita. Moj naslov je: John Žakelj Box 424, Thomas, W. Va.

Kje je JOHN KERŽE? Doma je iz Ribnice na Dolenjskem. Pred enim letom je bival v Chicagi na 2048 Hamlin Ave. Ako je kateremu znan njegov sedanji naslov, ga prosim, da mi ga javi, za kar mu bom prav hvaležen. Za slučaj pa, da sam čita te vrstice, želim, da se mi nemudoma zglasi, kajti poročati mu imam važne novice od njegove matere iz starega kraja. — Joseph Oražem, 11443 Stephenson Ave., Pullman, Chicago, Ill.

Oglasi naj se MATIJA JELIŠEVAR. Pri meni ima pismo iz starega kraja. Pred enim mesecem je bil tukaj pri meni, potem je rekel, da gre v Cleveland, Ohio. Cenjene rojake prosim, da opozore na ta oglas. — Joe Kukman, Auto Accessories, Gen. Merch & Meats, Depue, Ill. (31-1—2-2)

IŠČEM DOBRE DOGARJE.

Plačam visoke cene in imam najboljši les v Texas. Napravite lahko dvakrat toliko kot pa dugje v močvirjih, ker ne morete delati več dni po vsakem dežju. Moj les je na visokem in nikdar priplavljen. **Max Fleischer, 258 Lewis St., Memphis, Tenn.** 24x

Parnik Belvedere"

odpluje v Trst, dne 10. februarja.

S tem parnikom morejo potovati samo Slovenci, ki spadajo sedaj pod Italijo.

Vožnja v tretjem razredu stane $100.00.

Kdor želi s tem parnikom potovati, naj pride tri dni pred odhodom parnika na naš naslov, da zamoremo pravočasno preskrbeti potne liste.

Tvrdka Frank Sakser,
82 Cortland St., New York, N. Y.

Edino Columbia Gramofon Vam more dati čisti, prejetni in jasni glas, je na dva fedra. Stane Vas samo $32.50. Igra dve plošče z enim navijanjem, poje tako glasno, da ga slišite na miljo daleč.

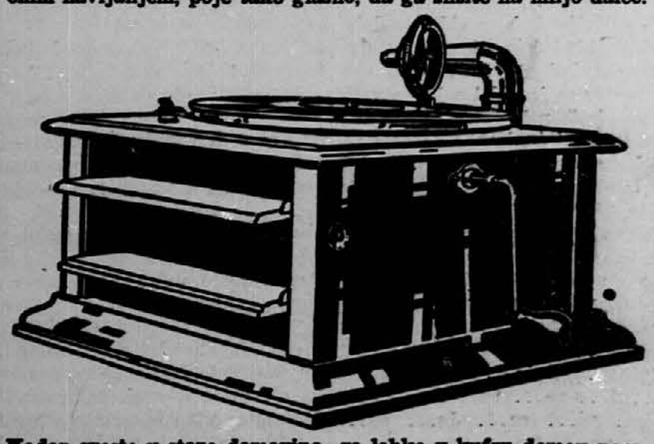

Kadar greste v staro domovino, ga lahko v kufru domov nesete brez vsake colnine. Columbia Co. ima tovarne v Vašem starem kraju in lahko kupite prave kranjske rekorde pri nas ali pa v starem kraju, če greste domov. To je dokaz, da ni boljših gramofonov na svetu. Mi smo pravi in edini trgovci, ki prodajamo prave Columbia kranjske plošče in gramofone v Conemaugh, Pa. Nove cenike smo ravnokar izdali. Pišite pojn takoj. Pošljemo ga Vam zastonj prvi dan. Pazite na naš naslov, ne dajte se prevarati od tujcev, da se ne boste kesali za Vaš denar.

IVAN PAJK Columbia Dept.
24 MAIN STREET CONEMAUGH, PA